

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno a příjmení autora diplomové práce: **Kateřina Nováková**

Název diplomové práce: **Orgány spolku**

Oponent diplomové práce: **JUDr. Alena Bányaiová, CSc.**

Diplomová práce byla v souladu s *pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce*, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly 6 %.

Autorka zvolila za téma své diplomové práce problematiku orgánů spolku. Vytkla si za cíl seznámit čtenáře se současnou právní úpravou spolku tak, aby čtenáři zůstala pro praktické využití znalost jejích základních prvků. Právní úpravu spolků pak porovnává s řešením v praxi jednoho z existujících spolků. Zvolená problematika je velice aktuální a významná pro existenci občanské společnosti u nás. Lze říci, že autorka svého cíle dosáhla a pozitivně lze hodnotit právě pokus autorky rozebrat stav zakladatelského právního jednání a dalších dokumentů jednoho z řady existujících spolků. Práce je psána čtivým a srozumitelným jazykem a je přehledně uspořádána. Pozitivně lze hodnotit práci s odbornou literaturou, i když zde lze autorce vytknout, že při citaci kolektivních děl, zejména komentářů k zákonům, autorka neuvádí autora příslušné pasáže, z níž cituje. To je určitým formálním nedostatkem práce. Rovněž se v práci vyskytuje větší počet překlepů a písarských chyb, což negativně zkresluje celkový dojem z práce.

Po úvodu je výklad rozvržen do čtyř kapitol, za nimiž následuje závěr. První kapitola je věnována stručnému exkurzu do historie právní úpravy spolků. Ve druhé kapitole se autorka zabývá obecnou právní úpravou spolků v občanském zákoníku, vznikem spolku, členstvím ve spolku, jeho zánikem a přeměnami spolků. Těžiště práce je ve třetí kapitole, kde autorka pojednává o orgánech spolku a kde také posuzuje řešení zvolené v jednom konkrétním spolku. V poslední kapitole před závěrem autorka srovnává českou právní úpravu s úpravou polskou.

Zvolená materie je zpracována s pochopením a z práce je patrný zájem autorky o tuto problematiku. Kromě zmíněných drobných formálních nedostatků lze připomenout některé

partie, které by zasluhovaly určité zdokonalení. Například v rámci popisu obecné právní úpravy si autorka na str. 30 a 31 všímá nezbytnosti vytváření orgánů právnických osob, neboť jen ty, resp. jejich členové mohou vytvářet vůli právnické osoby. V rámci obecné charakteristiky vytváření orgánů právnické osoby však už odkazuje na ustanovení občanského zákoníku, která se specificky týkají jen spolků, ovšem autorka s nimi pracuje tak, jako kdyby se vztahovaly na právnické osoby vůbec. To platí především pro tvrzení na str. 30, že je na právnické osobě, které orgány bude mít, kromě povinných orgánů uvedených v § 243 o. z.

Na str. 38 autorka hovoří o zakladatelském právním jednání jako o „*zakládacím právním předpisu*“. Podobně na str. 45 přisuzuje jednacímu řádu povahu právního předpisu, resp. procesněprávního předpisu. V obou těchto případech jde v případě spolku o specifická právní jednání, nikoli právní předpisy.

Některé úvahy autorky by bylo vhodné rozebrat podrobněji v rámci obhajoby diplomové práce. Autorka by se mohla věnovat zejména těmto otázkám:

Na str. 39 se autorka poněkud kriticky vyjadřuje k ustanovení zakladatelského právního jednání spolku ELSA Plzeň, které se týká výboru tohoto spolku. Autorka uvádí, že stanovení minimálního počtu členů na tři osoby se dostává do kolize s § 246 o. z., neboť při tomto počtu členů by nebylo možné nové členy kooptovat a musela by být svolána valná hromada. Přitom odkazuje na publikaci J. Svejkovského. Bylo by vhodné vysvětlit, jak se to s počty členů a kooptací má a proč autorka při posouzení konkrétního právního jednání odkazuje na zmíněnou publikaci.

Na str. 41 opět kriticky autorka hodnotí ustanovení jednacího řádu členské schůze uvedeného spolku, které vyžaduje, aby při hlasování mimo členskou schůzi byl o každém hlasování pořízen zápis. Kritiku by bylo vhodné podrobněji vysvětlit zejména ve světle toho, že hlasování, a to i mimo členskou schůzi, je vyjádřením vůle daného orgánu, resp. spolku prostřednictvím tohoto orgánu, a je proto důležité, aby bylo možno zjistit, zda vůle byla skutečně vytvořena.

V závěrech práce na str. 65 a 66 autorka stručně hodnotí současnou právní úpravu a zmiňuje některá doporučení, která by mohla být vzata v úvahu při případných změnách této úpravy. Doporučuje, aby úprava spolků obsahovala více kogentních ustanovení a navrhuje, aby u orgánů spolku bylo jasně definováno, jaké jsou alespoň částečně jejich povinnosti s možností doplnění dle vlastního uvážení spolku. Bylo by vhodné při obhajobě rozvést, co má autorka přesně na mysli, zejména s ohledem na to, že právní úprava vymezuje především působnost jednotlivých orgánů a pokud jde o povinnosti jejich členů, stanoví určitý standard péče, s níž musí členové svou funkci vykonávat.

Práci doporučuji k obhajobě a považuji za vhodné, aby autorka zodpověděla výše uvedené otázky.

V Praze dne 30. 4. 2022

JUDr. Alena Bányaiová, CSc.,